

夏鲁寺甘珠尔殿阿閼佛九尊坛城考^{*}

王传播

内容摘要：夏鲁寺甘珠尔殿的门楣之上有阿閼佛九尊坛城一铺，有关此坛城的图像渊源及其在甘珠尔殿内的义理功能等问题学界鲜有论及。本文以释读布顿·仁钦珠的《净除诸业障之世尊不动如来坛城仪轨》（བཙམ་ལུན་འདས་མི་འཕྲུགས་པའི་དབྱིལ་ལའོར་གྱི་ཚ་ག་ལས་སྒྲིབ་ནས་སྦྱོར་བ་བླུགས་སོ）为基础，考证认为该坛城仪轨渊源于此，乃以清净恶趣为旨，置于殿门之上为入殿礼拜者灌顶加持殊胜佛法。依据该文本中的相关描述，并结合阿底峡、仁钦桑布等人所作的不动如来仪轨，论证此种净罪除障的阿閼佛与《恶趣清净怛特罗》的渊源关系。最后结合喜马拉雅西部地区 13-15 世纪的过街塔藻井中的阿閼佛图像及其演变，梳理此类净罪阿閼佛信仰由早期大乘图式向后期密教坛城式样转变的发展历程。

一、甘珠尔殿阿閼佛坛城图像解析

夏鲁寺甘珠尔殿始建于公元 14 世纪初古相·扎巴坚赞（སྟེ་ཞང་གྲངས་པ་བླ་མ་མཆོན། 1306—1326 年在位）时期，殿内正壁绘有藏传佛教艺术史上最为杰出的金刚界五方佛，大日如来位居中央，于其右侧安置宝生如来、不动如来，左侧安置不空成就如来与阿弥

^{*} 本文为 2015 年中国藏学研究中心重点课题《夏鲁寺艺术与汉藏文化交流研究》阶段性成果。

陀如来，是典型的金刚界五佛配置格局（图一）。

与正壁相对的门壁入口的上方绘有一铺配置独特的阿閼佛曼荼罗，主尊阿閼佛现蓝色身、一面二臂、右手触地印、左手禅定印并执金刚杵，身依红色日轮之中；身现菩萨装，发辮散肩，严饰三叶冠、圆形耳铛、颈饰、U形璎珞、臂钏、手镯；下身着彩色裙裤，金刚跏趺于斑莲之上；圆形头光、马蹄形背光，头光为素底，背光中则绘以圆形卷草纹。以阿閼佛为中心展开八叶莲瓣，其上分别见八身尊像。东、东南二尊身色为白色；南、西南二尊身色为黄色；西、西北二尊身色为红色；北、东北二尊身色为绿色（图二）。

图一 夏鲁寺甘珠尔殿正壁五方佛（谢继胜摄）

图二 甘珠尔殿阿閼佛曼荼罗（谢继胜摄）

图三 1 阿閼佛曼荼罗 (谢继胜摄)

图三 2 阿閼佛曼荼罗下方题记 (谢继胜摄)

四方之四尊皆为男尊，身相庄严，与主尊阿閼佛基本一致，仅手印、持物、身色有所不同，其中东方尊二手当胸持法轮并结说法印；南方尊右手与愿印、左手禅定印并执持宝珠；西方尊二手结禅定印，并托白莲；北方尊右手当胸无畏印，左手禅定印并托载羯磨金刚杵。四维之四尊皆女尊，所见庄严与前类似，身态婀娜、胸部丰满并向与之身色相同的四方尊倾肩，头、肩、腰形成优美的 S 形并半跏趺坐于莲台之上；皆现一面二臂，右手当胸执持各自对应的四方尊的相同法物，左手皆抚腰并持金刚铃。曼荼罗外部四角分别现八吉祥。

从图像学角度看，环绕阿閼佛的八尊胁侍或可辨识为金刚界四佛及其四明妃（图三 1）。分别为东方大日如来（ནཱ་ཤར་ལྷ་མཛད། Vairocana）、南方宝生如来（རིན་ཆེན་འབྲུག། Ratnasambhava）、西方无量寿如来（ཆོ་དཔག་མེད། Amitābha）、北方不空成就如来（རྫོག་པུ་བ། Amoghasiddhi），及各自对应的东南佛眼佛母（ལྷན་མ། Locanā）、西南金刚界自在母（རྫོག་པུ་བྱི་དབང་ལྷ་མ། Vajradhātviśvari）¹、西北白衣佛母（དཀར་མོ། Pāṇḍara）、东北度母（སྤྱལ་མ། Tāra）。

若依此来看，该坛城将金刚界曼荼罗中的东尊不动如来与中尊大日如来置换位置，并置四明妃于四维，这种坛城的配置结构应与金刚界曼荼罗（Vajradhātumaṇḍala）和秘密集会曼荼罗（Guhyasamājamaṇḍala）有着深刻关联。事实上，在瑜伽续发展的后期阶段，金刚界主尊大日如来在图像上被置换的情况时有出现，如在法界语自

1 一般来说，在藏传密教经典中少见对宝生佛明妃的描述，而摩摩枳佛母对应为阿閼佛之明妃且身相与之一致，故而无法确定此身佛母的具体身份，但亦有将金刚界自在母（Vajradhātviśvari）与宝胜如来对应的说法，见 B. Bhattacharyya, *The Indian Buddhist Iconography: Mainly Based on the Sadhanalama and Cognate Tantric Texts of Ritual*, Calcutta: K. L. Mukhopadhyay, 1958: 74.

此外，在该铺阿閼佛曼荼罗下方的榜题框内还载写有如下真言题记：ཨ་མོ་རྣམ་པ་
ཡུ་ཡུ་ཨི་གླིང་གི་གླིང་གི་རྩ་བ་ནི་རྩ་བ་ནི་རྩ་བ་ནི་རྩ་བ་ནི་རྩ་བ་ནི་རྩ་བ་
རྩ་བ་རྩ་བ་རྩ་བ་(图三2)。此题记开头一句 ཨ་མོ་རྣམ་པ་ཡུ་ཡུ་(namo ratna trayā ya)梵译作“顶
礼三宝”，最末一句 སངས་ཀུན་པ་རྩ་བ་རྩ་བ་རྩ་བ་(sarba karma parampāraṃ ṇime svāhā) 梵译
作“如是变改一切相续业”，而中间 ཨི་གླིང་གི་གླིང་གི་རྩ་བ་ནི་རྩ་བ་ནི་རྩ་བ་ནི་རྩ་བ་
ས་ནི་རྩ་བ་རྩ་བ་部分或为观想此坛城对应的仪轨真言，故此为探寻该阿閼佛曼荼
罗文本渊源及义理思想的重要线索。

甘珠尔殿的修建正值古相·扎巴坚赞对夏鲁寺进行扩建的14世纪初,公元1321年扎巴坚赞迎请布顿·仁钦珠(བུ་ཤོན་ཅིན་ཆེན་གྲགས། 1290—1364年)任夏鲁寺堪布,由此夏鲁寺进入了其发展的黄金期,该铺阿闍佛曼荼罗仪轨或与之有着密切联系。笔者认为布顿所作《净除诸业障之世尊不动如来坛城仪轨》(བཙམས་ལྷན་འདས་མི་འཁྲུགས་པའི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཆོག་ལས་སྤྱིབ་ནམ་སྦྱིང་བཞུགས་སོ།)³与此铺阿闍佛九尊曼荼罗应有重要关联,该本子由布顿的继任者夏鲁寺第十二任堪布扎才巴·仁钦南杰(སྤྱི་ཚད་པ་ཅིན་ཆེན་རྒམ་གྲུལ། 1318—1388年,其间1364—1367年在堪布位)于公元1352年抄录下来的。这是一篇以金刚界五佛五明妃为基本义理框架,进而指导观修阿闍佛曼荼罗的仪轨文本。其中详尽地描述了一种以阿闍佛为主尊的金刚界五佛曼荼罗,并完整地叙述了观想此曼荼罗所涉及的真言、手印,以及对应诸尊的身形特征等信息。此文本中突出强调了修此阿闍佛仪轨的观想真言和诸尊种子字,甘珠尔殿阿闍佛曼荼罗下方所见题记即见于其中。

2 相关研究见王瑞雷:《夏鲁寺东无量宫殿曼荼罗配置及法界语自在曼荼罗研究》(指导教师谢继胜),首都师范大学美术学院硕士学位论文,2012。

54

己之胸前明月上的金剛杵之中央現庄严ྐྌ་ཀ་ནི།，其如天空般虛空，如是观想，空性界域中，蓮花上的སྒྲོལ་与月座上的ཨ་字由之化现为智慧ཡེ་ཤི་与方便ཧཱ་འི་于月座之上，如是念誦ཨྐྌ་ཀ་ནི་ཀྟ་ཀ་ནི། རྩ་ཙ་ནི་རྩ་ཙ་ནི། རྩ་ར་ནི་རྩ་ར་ནི། རྩ་ས་ནི་རྩ་ས་ནི། བླ་ཏི་ཏ་ན་བླ་ཏི་ཏ་ན། ལམ་ཀཁ་པ་རྩ་པ་རྩ་ཆེ་ལྷོ།，字便可出。这些胜字中放出万丈光芒。清淨惡趣眾生，照耀一切世間，十二宏化之法引導有情行善。世尊不動佛身色藍色，現三十二相與八十種好，着轉輪王之衣相，嚴飾各式寶物，在月輪上的蓮象座之上施金剛跏趺坐，左手禪定印，右手觸地印五股金剛杵持之。繪制則是由左手執持象征法物，而在所有瑜伽觀想中象征法物則是由右手執持的。……于心中復誦ྐྌ་ཀ་ནི三遍，此根本身觀修如是。然後復掇金剛真言与手印，并如誦ཕྱོད་ཅིང་ལྷོ།，無量五佛種姓，瓶中水流澆灌沙子，如自己与智慧水乳交融，

55

而后观修的是，成就无量如来之大成就。⁵

三昧耶手印；二中指相合举起现金刚结，大日如来与心母金刚母的（手印）如是。二中指向内曲指相结金刚结，阿闍佛的（手印）如是。心母金刚母中指背向弯曲则如大宝一般，宝生佛与宝金刚母的（手印）如是。心母金刚母二中指中部弯曲如莲花一般，无量光佛与法金刚母的（手印）如是。心母金刚母之二食指弯曲如金刚杵一般，不空成就佛与业金刚母的（手印）如是，如此附带解说四佛母之手印。⁶

通过以上描述我们可以看到，在上述阿闍佛曼荼罗仪轨中，“ཀྟུ་ཁྱི་”实际充当着主尊阿闍佛的观想种子字，而后面的四组圣字则对应其余四佛。甘珠尔殿阿闍佛曼荼罗题记中出现的“ཀྟུ་ཁྱི་ཀྟུ་ཁྱི་”乃是坛城主尊阿闍佛的种字真言；而“རྩ་ཙ་ནི་རྩ་ཙ་ནི་”“ཨྲ་ཏི་ཏ་ན་ཨྲ་ཏི་ཏ་ན་”则应该分别对应大日如来、宝胜佛、无量光佛及不空成就佛，以此真言统摄金刚界五佛之观想修持。事实上，此真言与阿闍佛曼荼罗仪轨之间存在着固定的对应关系，后世仪轨文本中多有类同论述。如觉囊祖师多罗那他（ཏཱ་ར་ལྷ་མ། 1575 – 1634 年）在其《简识阿闍佛九尊曼荼罗仪轨》（མི་འབྲུགས་པ་ལྟ་

5 Bu ston Rin chen grub & Rin chen rnam rgyal, *The Collected Works of Bu ston*, Lokesh Chandra, ed., Volume 14: 178-180, བཅོམ་ལྷན་འདས་མི་འབྲུགས་པའི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཚྭ་གལས་སྒྲིབ་རྣམས་ལྟར། “དེ་ནས་རང་གི་སྤྱིང་གར་ཟླ་བ་ལ་གནས་པའི་རྩ་ཙ་ནི་དབྱུགས་ལྟུ་ཀྟུ་ཁྱི་བཀོད་དེ་ཆར་གཅིག་བཞོད་པས། རྣམ་མཁའ་དང་མཚུངས་པའི་སྟོང་པར་བསྐྱེམ། སྟོང་བའི་ངང་ལས་ཡི་གེ་རྫིལ་ལས་བསྐྱེད་པ་ལས་ཟླ་བ་འབྲུག་པའི་གདན་གྱི་སྤྱིང་དུ་ལྷུ་ལི་ཤེས་རབ་དང་ཀླ་ལི། ཐབས་གཉིས་ལུ་བ་ལས་ཀྱུར་པའི། མོ་ཀྟུ་ཁྱི་ཀྟུ་ཁྱི་། རྩ་ཙ་ནི་རྩ་ཙ་ནི་། ཨྲ་ཏི་ཏ་ན་ཨྲ་ཏི་ཏ་ན་། སམ་ཀམ་པ་རྩ་ལྷུ་རྩ་མེ་སྟོ་ཞེས་པའི་ཡི་གེར་གྱུར། ཆོས་གྱི་ཡི་གེ་དེ་ལས་འོད་ཟེར་འཕྲོས། ངན་སྲོང་གི་འགྲོ་བ་རྣམས་སྤངས། འཇིག་རྟེན་ཐམས་ཅད་སྤང་བར་བྱས། མཛད་པ་བརྟུ་གཉིས་གྱི་ཚུལ་གྱིས་མེམས་ཅན་གྱི་དོན་བྱས་ནས་ཚུར་འདྲས་ཏི་འདྲས་པ་ལས། བཅོམ་ལྷན་འདས་མི་འབྲུགས་པ་སྟེ་མདོག་སྟོན་པོ། མཚན་བཟང་པོ་ལུ་ཙུ་ཙ་གཉིས་དང་དཔེ་བྱད་བཟང་པོ་བརྟུད་ཙུས་སྤྱོད། འཁོར་ལོས་བསྐྱར་བའི་ཆ་བྱད་ཅན། རིན་པོ་ཆེའི་རྒྱན་སྟེ་ཆོགས་གྱིས་སྤྱོད་པ། ཟླ་དང་པོ་ཆེའི་ཁྱི་དང་པད་མ་དང་ཟླ་བའི་སྤྱིང་ན་རྩ་ཙ་ནི་མོ་ཀླ་གིས་བཞུགས་པ། རྩལ་གཡོན་མཉམ་གཞན་དང་། གཡས་ས་གཞོན་གྱི་ལྷག་རྒྱས་རྩ་ཙ་ནི་ཙུ་ཙ་པ་འཇིན་པའོ། འདིར་རྩ་ཙ་ནི་ལྷག་པའི་ལྷག་མཚན་འཇིན་པར་བྱས་མོད་གྱི་ཡི་གའི་གཞུང་ཆེ་བ་ཐམས་ཅད་ནས་ལྷག་མཚན་གཡས་གྱིས་འཇིན་པར་ཡོད་དོ།...། རང་གི་སྤྱིང་པོ་ཀྟུ་ཁྱི་ལན་གསུམ་བཟའ་ཞི། གཞི་ལྷས་ཏི། རྣལ་འབྱོར་རྟོ། དེ་ནས་རྩ་ཙ་ནི་པམ་པེ་ཐུགས་བྱ་དང་། རྫོགས་པོ་ཉེ་ཞེས་པས། སངས་བྱུང་རིགས་ལུའི་ཆོགས་དཔག་ཏུ་མེད་པ། རྩལ་ལ་བྱུམ་པའི་རྩ་ཙ་ནི་ལྷག་པ་ལྟར་བདག་ལ་བརྟུག་པས་རྩ་ཙ་ནི་པེ་མ་འདྲིས་པ་བཞིན་ཡི་ཤེས་པ་བརྟུག་པ་སྟེ། རྩལ་ལྷ་རྣལ་འབྱོར་ཏི། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཚད་མེད་སྒྲུབ་པས་སྒྲུབ་ཆེན་ནོ།”

6 Bu ston Rin chen grub & Rin chen rnam rgyal, *The Collected Works of Bu ston*, Lokesh Chandra, ed., Volume 14: 180, བཅོམ་ལྷན་འདས་མི་འབྲུགས་པའི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཚྭ་གལས་སྒྲིབ་རྣམས་ལྟར། “དེ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐུགས་ཀར་ཟླ་བའི་སྤྱིང་དུ་དང་པོའི་རྩ་ཙ་ནི་ཙུ་ཙ་པ་བསྐྱེད་དོ། དམ་བྱ་ནི། རྩ་ཙ་ནི་རྩ་ཙ་ནི་པམ་པེ་ཐུགས་བྱ་དང་མོ་གཉིས་སྤྱར་ནས་བརྟུན་པར་བསྐྱེད་བ་ནི། རྣམ་སྤྱང་དང་མེམས་མ་རྩ་ཙ་ནི་མའི་ལོ། དེ་ཉིད་ལས་གྲང་མོ་གཉིས་རྩ་ཙ་ནི་པམ་པེ་ཐུགས་བྱ་དང་མོ་གཉིས་སྤྱར་ནས་གཤེགས་པ་ནི། མི་བསྐྱེད་པའི་ལོ། མེམས་མ་རྩ་ཙ་ནི་པམ་པེ་ཐུགས་བྱ་དང་མོ་རིན་པོ་ཆེ་འདྲ་བར་བྱུབ་བུགས་པ་ནི། རིན་པོ་ཆེ་འབྱུང་དང་རིན་ཆེན་རྩ་ཙ་ནི་མའི་ལོ། མེམས་མ་རྩ་ཙ་ནི་པམ་པེ་ཐུགས་བྱ་དང་མོ་ལྷ་བ་མན་ཚུན་པད་མ་འདྲ་བར་བུགས་པ། འོད་དཔག་མེད་དང་རྩ་ཙ་ནི་པམ་པེ་ཐུགས་བྱ་དང་མོ་ལྷ་བ་མན་ཚུན་པད་མ་འདྲ་བར་བུགས་པ། འོད་དཔག་མེད་དང་རྩ་ཙ་ནི་པམ་པེ་ཐུགས་བྱ་དང་མོ་ལྷ་བ་མན་ཚུན་པད་མ་འདྲ་བར་བུགས་པ་ནི། དོན་གྲུབ་དང་རྩ་ཙ་ནི་པམ་པེ་ཐུགས་བྱ་དང་མོ་ལྷ་བ་མན་ཚུན་པད་མ་འདྲ་བར་བུགས་པ་ནི། འདིར་འདྲ་བྱུང་དུ་བཤད་པའོ།”

随后该文本便展开了对阿闍佛十三尊曼荼罗（见图四）的具体描述，内容摘译如下⁹：

[illegible]

持宝珠。……观想红色的无量光佛于西方轮辐之上，结禅定印执持莲花。……观想绿色的不空成就佛于北方轮辐之上，结无畏印执持不同的十二股金刚杵，左手禅定印。然后众如来皆现转轮王之衣装，严饰各种宝物，如此饰之，现日光辉煌，施金刚跏趺坐。《清静续》与《九顶续》中四者皆为白色，现与愿印与无畏印之相¹⁰。而此传规为禅定印、与愿印、无畏印。……香女白色，二手持焚香炉居于东南台阶上，如是观想。……花女身色黄色，左手持花瓶，右手花雨，据西南方，如是观想。……灯女身色粉红，二手持灯，据西北方，如是观想。……涂香女身色绿色，左手持香法螺，右手持香云，如此供养众如来，据东北方，如是观想。……护门金刚钩身色白色，二手持金刚钩，以拉引众如来，据东门，如是观想。……护门金刚索身色黄色，二手执持金刚羂索，以摄众如来，据南门，如是观想。……护门金刚锁身色红色，二手持金刚锁链，以绕众如来，据西门，如是观想。……护门金刚降身色绿色，右手持金刚铃，以降众如来，左手依座，据北门，如是观想。诸尊皆坐在莲月座上，施菩萨跏趺坐，身饰各种宝物，上身着绸衣，下身穿丝裤。双目张开现愉悦之色，放射以月轮光芒，尊胜佛陀坛城至此。

与此同时，布顿在文中也明确论述了此种阿闍佛曼荼罗仪轨及观修真言的净除恶孽、往生净土的殊胜功德：

ཨྲི་ཀཱ་ནི་ཀཱ་ཀཱི། རྩ་ནི་རྩ་ནི། ཨྲ་ལྷི་ཨྲ་ལྷི། ཐུ་སྷི་ཐུ་སྷི། སྤྲི་ཏ་ན་སྤྲི་ཏ་ན།
སྤྲ་ཀླ་པ་རྩ་སྤྲ་ཏི་མེ་སྤྲ་ཏྲ། 从此世间驱入彼岸世间，作此可清净无始轮回中的一
切恶行业障与一切各种慳吝烦恼之污垢，从而进入彼岸清净圆满，顿悟以成圆
满证悟。授予如此入持戒、忍辱、精进、禅定、智慧等，于贪婪中最终入失律、

10《恶趣清淨怛特罗》的金刚手十三尊曼荼罗中，主尊金刚手菩萨由阿閼佛、宝生佛、无量寿佛、不空成就佛等四佛环绕，此四尊身形即如此处所说。布顿在《普明曼荼罗庄严》(ཀུན་རིག་གི་དབྱིལ་ལཱོང་གི་བོད་པ་བཞུགས་སོ)中有描述，详见注18。

嗔忿、懒惰、散动、邪慧等。¹¹

总体来看，甘珠尔殿的阿閼佛曼荼罗配置应是对该本子所蕴含的总摄金刚界五佛五明妃双运观修的阿閼佛仪轨思想的象征性表现，以呈现智慧方便之无上和合，由之对应殿内正壁的金刚界五方佛，形成修习次第上的呼应。因此，阿閼佛曼荼罗在甘珠尔殿中实际充当着通往清净彼岸世界的方便法门，设计者将象征五佛五明妃和合相融的“净除诸业障阿閼佛曼荼罗”及观修真言安置于殿门之上，欲授入殿者以阿閼佛为内核的智慧方便双运之仪轨加持，助修习者脱度世间轮回、净除罪孽业障，即身入彼岸清静世界。所以说对于整体义理设计而言，此铺阿閼佛曼荼罗似乎更应当被视为一种加持智慧方便以净除罪孽的殊胜路径。但此处的阿閼佛曼荼罗何以有如此义理指涉，其渊源何处，下文将对此作专门解读。

三、阿閼佛坛城文本渊源初探

布顿在《净除诸业障之世尊不动佛曼荼罗仪轨》中描述的阿閼佛曼荼罗仪轨依自于《恶趣清净怛特罗》（དཀ་སྒྲིང་ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་སྦྱང་བ་གཟི་བཞིན་གྱི་རྒྱལ་པོའི་བརྟག་པ་ཞེས་བྱ་བ་）¹² 中的“摧破阎魔金刚手十三尊曼荼罗”（ཕུག་ན་རྡོ་རྗེ་འཆི་བདག་འཛམས་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）而成。

11 Bu ston Rin chen grub & Rin chen rnam rgyal, *The Collected Works of Bu ston*, Lokesh Chandra, ed., Volume 14: 214-215, བཅོམ་ཕྱན་འདས་མི་འཁྲུགས་པའི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཆོ་ག་ལས་སྒྲིབ་རྣམས་སྦྱང་། “ཨོྭ་ཀློག་ཀློག་ཀློག་ཀློག་ རྩ་ས་ནི་རྩ་ས་ནི། སྤྱི་ཉ་ན་སྤྱི་ཉ་ན། ལམ་ཀམ་པ་རྩ་སྤྱི་ཉ་ན་སྤྱི་ཉ་ན། འཛིག་རྟེན་འདི་ནས་འཛིག་རྟེན་པ་རྩ་ས་ཏུ་ཞིང་ཆེ་བདས་པ། འཛིག་རྟེན་ འདི་ནས་འཛིག་རྟེན་པ་རྩ་ས་ཏུ་སྒྲིང་ཞིང་ཆེ་བདས་པ། ཆེ་གེ་མོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཆེ་འཁོར་བ་ཐོག་མ་མེད་ནས་བསགས་པའི་ཕྱིག་པ་དང་སྒྲིབ་པ་ཐམས་ ཅད་དང། རྒྱད་པར་བྱ་ཡང་ཉེན་མོངས་པ་ལེར་སྤྱའི་དྲི་མ་ཐམས་ཅད་བྱང་ཞིང་དག་ནས་སྦྱིན་པའི་པ་རྩ་ས་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡོངས་སུ་རྟོགས་ཏེ་མུར་བྱ་ མདོན་པར་རྟོགས་པར་འཆང་བྱ་བར་གྱུར་ཅིག། དེ་བཞིན་བྱ་སྦྱིན་པའི་གནས་སུ་ཚུལ་བྱིས་དང། བཟོད་པ་དང། བཙོན་འབྲས་དང། བསམ་གཏན་ དང། ཤེས་རབ་རྣམས་བརྟག། ལེར་སྤྱའི་གནས་སུ། བྱིས་འཆལ་དང། ཁོང་ཁ་དང། ལེ་ལོ་དང། རྣམ་གཡེང་དང། ཤེས་འཆལ་རྣམས་བརྟག་ལ་ བརྟོད།”

12 北京版《大藏经》No.116、No.117，德格版《大藏经》No.483、No.485。

这在本子的结尾处有明确描述¹³，确凿地指出了此曼荼罗仪轨与《恶趣清净怛特罗》的源流关系。

《恶趣清净怛特罗》为瑜伽续重要经典¹⁴。公元8世纪，印度译师寂藏（Śāṭigarbha）和西藏译师胜护（Jayaraksita）共同翻译此经，公元9世纪前半叶由马·仁钦却（མ་རིན་ཆེན་མཚོ།）对其加以系统编纂校订；公元13世纪，Devendradeva、吉祥智（Mānikasrijñāna）、西藏译师却吉贝（ཆག་ལོ་ལྷ་པ་ཚས་ཇེ་དཔལ།）将《恶趣清净怛特罗》的另一部梵本藏译，称之为新译本。此后关于该经典的注疏便有新旧二派之分别，旧译本中共包括十二种曼荼罗¹⁵，新译本中共有十一种。因其鲜明的超度亡魂、往生净土等义理功能而大行于丧葬仪轨，有着相当广泛的民众信仰基础。

13 Bu ston Rin chen grub & Rin chen rnam rgyal, *The Collected Works of Bu ston*, Lokesh Chandra, ed., Volume 14: 241-242, བཅོམ་ལྷན་འདས་མི་འབྲུགས་པའི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཚོག་ལས་སྒྲིབ་རྣམས་སྤྱོད། “应三世佛自性法王、上师文殊师利之要求，释迦比丘仁钦珠作此清净业障曼荼罗仪轨之庄严。调服诸恶业、孽障及阿修罗，遍知尊主现千眼智慧，成就以大宝庄严。渊博上师及尊神可作诸圆满利他功德，众贤能之心化为光耀。现无比之殊胜智慧、慈悲、勤奋的怙主文殊师利和无上具德最胜上师索南坚赞所说的一切无所不能的大曼荼罗仪轨，和信众敬仰的尊胜不动佛所作的不动佛曼荼罗仪轨，此讲说乃依自《清净续》和《九顶续》的摧破阎闍十三尊坛城，其中东方不动佛为其主尊的父部种姓之本尊，此从于二续、《九顶》正文、大种小种诸菩萨等，轨范师贡嘎宁波所作瑜伽续完满仪轨的教法文本的论述与释迦比丘仁钦珠所作简要的传规相符……”

“དུས་གསུམ་སངས་རྒྱལ་ངོ་པོ་ཚས་ཀྱི་ཇེ། ལྷ་མ་འཇམ་པའི་དབྱངས་ཀྱི་བཀའ་བསྐུལ་ནས། དགྲིལ་འཁོར་ཚོག་ལས་སྒྲིབ་རྣམས་སྤྱོད་འདི། རྒྱུ་འི་དགེ་སློང་རིན་ཆེན་གྲུབ་ཀྱིས་བཀོད། དེ་ལས་བྱུང་བའི་དགེ་བ་ཚོ་ཇི་ཡིས། ལས་ངན་སྒྲིབ་སྒྲིབ་ལྷ་མིན་དབྱང་བཅོམ་ནས། ཀྲན་མཁྱིན་ལྷ་དབང་མཁྱིན་རབ་སྒྲུན་སྤོང་ལྷ། རིན་ཆེན་རྒྱལ་གྱིས་སྤུས་པར་གྲུབ་ཀྱི་ཅིག། ཀལ་ཏི་འདི་ལ་ནོངས་པའི་ཚོགས་མཆིས་ན། ལྷ་མ་ལྷར་བཅས་མཁའ་པས་བཟོད་མཛད་ཅིང། ལེགས་པའི་ཆ་རྣམས་གཞན་དོན་མཛད་པ་ཡི། མཁའ་པ་རྣམས་ཀྱི་ཡིད་ཏུ་འོང་གྱུར་ཅིག། འདི་ནི་མཁྱིན་རབ་དང་གྲགས་ཇེ་དང་བཅོན་འབྲས་དཔེ་ལྷ་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བ། མགོན་པོ་འཇམ་པའི་དབྱངས་དང་གཉིས་སྤྱུ་མེད་པའི་དཔལ་ལྷན་ལྷ་མ་དམ་པ་བསོད་ནམས་རྒྱལ་མཆོན་འཔས་ཀྱི་ཞལ་ལྷ་ནས། དགྲིལ་འཁོར་ཚོག་ཆེན་པོ་མི་ཚྭགས་པ་རྣམས་དང་། མི་འབྲུགས་པ་ལ་ལྷག་པར་མོས་པའི་གང་ཟག་རྣམས་ཀྱི་དོན་ཏུ་མི་འབྲུགས་པའི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཚོག་ཞིག་གིས་ཞིག་ཅེས་པ་ཡང་ཡང་གསུངས་པ་ལ་བརྟེན་ནས། སྤྱོད་རྒྱུད་དང་གཙུག་དགྲའི་རྒྱུད། འཆི་བདག་འཛམས་པའི་དགྲིལ་འཁོར་ལྷ་བརྒྱ་གསུམ་ལ་མི་འབྲུགས་པས་ཤར་ན་ཡོད་པ་དེ་གཙོ་པོ་འཕོ་བའི་རིགས་པས་གཙོར་བྱས་ནས་རྒྱུད་གཉིས་དང་གཙུག་དགྲའི་གཞུང་དང་། སེམས་དཔལ་འབྱུང་ཆེན་འབྱུང་ཆུང་ལ་སོགས་པ་སྟོབ་དཔོན་ཀྲན་དགའ་སྟིང་པོས་མཛད་པའི་རྣལ་འབྱོར་རྒྱུད་ཀྱི་ཚོག་རྒྱས་བཟུས་ཀྱི་རྣམ་བཞག་ཏུ་མ་སྟོན་པའི་བཟུས་པའི་ལྷ་དང་མཐུན་པར་རྒྱུ་འི་དགེ་སློང་རིན་ཆེན་གྲུབ་ཀྱིས།”

14 有关恶趣清净文本及诸曼荼罗的系统介绍见 Tadeusz Skorupski, *The Sarvadurgatiparisodhana Tantra—Sanskrit and Tibetan texts with introduction, English translation and notes*, Delhi: Motilal Banarsidass, 1983. Steven Neal Weinberger, *The Significance of Yoga Tantra and the Compendium of Principles (Tattvasamgraha Tantra) within Tantric Buddhism in India and Tibet*, M.A, University of Virginia, 2003. 酒井紫朗：「恶趣清净軌について」，《密教文化》第123号，1978年。王瑞雷：《敦煌西藏西部早期恶趣清净系曼荼罗图像探析》，《故宫博物院院刊》2014（5）：81—98。

15 即普明根本曼荼罗（ཀྲན་རིག་ཙ་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、释迦牟尼佛曼荼罗（རྒྱུ་ཐུབ་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、金刚手曼荼罗（ཕྱག་དོན་ཇེ་གྲགས་ཀྱི་དགྲིལ་འཁོར་）、四天王曼荼罗（རྒྱལ་ཆེན་བཞིས་བསྐྱར་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、十护方曼荼罗（སྟོང་བཅུས་བསྐྱར་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、八曜曼荼罗（གཟའ་བརྒྱད་རྒྱ་སྐར་བསྐྱར་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、八龙王曼荼罗（ལྷ་ཆེན་བརྒྱད་ཀྱིས་བསྐྱར་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、八怖畏曼荼罗（འཛིགས་བྱེད་བརྒྱད་ཀྱིས་བསྐྱར་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、八大天曼荼罗（ལྷ་ཆེན་བརྒྱད་ཀྱིས་བསྐྱར་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、无量寿曼荼罗（ཆོད་པག་མེད་གསུང་གི་དགྲིལ་འཁོར་）、转轮王曼荼罗（འཁོར་ལོས་བསྐྱར་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）、炽烈火焰曼荼罗（མི་ལྷར་འབར་པའི་དགྲིལ་འཁོར་）。忿怒火焰曼荼罗为旧译《恶趣清净怛特罗经》中最后一个坛城，亦是唯一一个忿怒本尊坛城，新译本中未见此曼荼罗。

该续着重突出了秘密主金刚手菩萨的义理地位，显现了鲜明的后期瑜伽续经典向无上瑜伽续转变的特征。大日如来作为金刚顶经系的根本主尊仍为其中主尊，续中的根本曼荼罗因新旧译本不同，可分普明大日曼荼罗和九佛顶曼荼罗。而在续中的后分章部分，金刚手菩萨代大日如来宣讲清静法门，充当着实际主尊¹⁶，并是六种世间曼荼罗与一种出世间曼荼罗的共同主尊，显现了其尊崇的义理地位。此种“金刚手十三尊曼荼罗”便是以金刚手为主尊的出世间曼荼罗（འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་）¹⁷。主尊金刚手菩萨于坛城中现金刚萨埵之身形，并由阿閼佛、宝生佛、无量寿佛、不空成就佛等金刚界四佛环绕，突出了其鲜明的法界主尊之地位，并配以香、花、灯、涂四供养与四摄菩萨以形成完整的十三尊配置（图五）¹⁸。

但《恶趣清静怛特罗》中并未出现以阿閼佛为主尊的坛城仪轨，《净除诸业障之世尊阿閼佛曼荼罗仪轨》中所说的阿閼佛十三尊曼荼罗，正如其文末所言：

信众敬仰尊胜不动佛乃为不动佛曼荼罗仪轨，其讲说依自《清静续》和《九顶续》，摧破阎魔十三尊坛城中的东方为不动佛为其主尊的父部种姓之本尊，此依从于二续。

此应是以《恶趣清静怛特罗》中的出世间金刚手十三尊曼荼罗的配置结构为基础，辅以种姓理论将金刚部主尊阿閼佛植入其中而形成了独特的金刚界五佛配置，将阿閼佛与该续勾连并置其为五方佛之主尊，并由此展开对五佛五明妃的观修仪轨。此种设计从

16 这应是《真实摄经》系瑜伽怛特罗向无上瑜伽怛特罗过渡的一个重要特征，着重突出秘密主金刚萨埵之地位，在该续的后分章中金刚手菩萨充当着诸佛菩萨集会中的尊拜问法对象。

17 关于《恶趣清静怛特罗》新旧译本的比对研究见 Tadeusz Skorupski, *The Sarvadurgatipariśodhana Tantra: Sanskrit and Tibetan Texts with Introduction, English Translation and Notes*, Delhi: Motilal Banarsidass, 1983.

18 布顿在《普明曼荼罗庄严》（ཀུན་རིག་གི་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་བཞོན་པ་བཞུགས་སོ།）中对《恶趣清静怛特罗》中的十二种曼荼罗有着极为详细的描述，其中对金刚手曼荼罗的描述如下：“所有天众皆施坐于莲月台座之上，中心所见为金刚手，执持金刚杵和铃，与金刚萨埵之形一致。东方所见为不动佛，南方宝生，西方最胜莲花，北方不空成就，诸佛右手皆施与愿印，左手无畏印；五尊皆现转轮王装，严饰具足庄严，面露微笑，身色洁白，饰金刚跏趺坐。四佛背依日轮，头戴金刚宝冠，而金刚手菩萨则戴五佛冠，身依月轮。……在四方处见烧香女等四女尊，四门处见四位护门神，现怖畏左展姿，严饰灌顶五佛冠和金刚鬘。摧破阎魔金刚手曼荼罗至此。”（དབུས་ལུ་ཕུག་རྫོང་རྫོང་རྒྱལ་འཇིག་པ་རྫོང་ཞེས་དང་འདྲ་བ། ཤར་བྱ་མི་བསྟོད་པ། རྟོར་རིན་འབྱུང་། ལུབ་བྱ་ཆུ་སྒྲིལ་དམ་པ། བྱང་དུ་གདོན་མི་ཟབ་རྣམས་ཀྱིས་མཆོག་གླིན། ཀྱིན་སྒྲུབས་གླིན། ལཱ་པོ་ཐམས་ཅད་འཁོར་ལོས་བསྐྱར་བའི་ཆ་ལྷགས། ཁྱེན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་བརྟན་པ། ཞལ་འཛོམས་པ་སྒྲིལ་དོག་དཀར་པོ། རྩི་རྩིལ་མོ་ཀྱང་དུ་བཞུགས་པའོ། སངས་རྒྱལ་བཞི་ལ་ཉི་མའི་རྒྱབ་ཡོལ་དང་། རྩི་རྩིལ་པོ་ཆེའི་ཅོད་པན་དང་། རྩི་བའི་རྒྱབ་ཡོལ་ཐོབ་བམ་སྒྲུལ་མོ་……། གྲ་བཞིར་བདུག་པ་མ་ལ་ལོགས་པ་བཞིའོ། སྒོ་བཞིར་སྒོ་བ་བཞི་རྣམས་ཁོ་བོ་ཀྱིན་བརྟུང་རིགས་ལྡན་དང་རྩི་རྩིལ་བས་དབང་བསྐྱར་བ། གཞན་ཁར་བཞིན་ནོ། ཕུག་ན་དོ་རྩི་འཆི་བདག་འཛོམས་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་རོ།）详见 Bu ston Rin chen grub & Rin chen rnam rgyal, *The Collected Works of Bu ston*, Lokesh Chandra, ed., Volume 17, 2000: 315-362.

另一个侧面也显现了随新译无上密法的传播而独尊阿閼佛于金刚界五佛的仪轨变化。

《恶趣清净怛特罗》因其清净恶趣、超度亡灵等现实性功能而在后弘初期的西藏西部地区十分流行¹⁹，并大量地出现在丧葬法事之中。仁钦桑布（*འཛིན་ཆེན་བཟང་པོ།* 958 – 1055 年）的相关传译与之有着极为密切的关系，其译有诸如《一切恶趣清净之亡者护摩仪轨次第》（*དཀ་སྐྱོད་ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་སྦྱང་བའི་ཤི་བའི་སྦྱིན་སྲེག་གི་ཚུགས་ཀྱི་རིམ་པ།*）²⁰、《吉祥一切恶趣清净之亡者护摩仪轨》（*དཔལ་འཛིན་ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་སྦྱང་བའི་རོའི་སྦྱིན་སྲེག་གི་ཚུགས་ཀྱི།*）²¹、《一切恶趣清净曼荼罗仪轨》（*དཀ་སྐྱོད་ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་སྦྱང་བའི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཚུགས་ཀྱི་ཞེས་བྲུ་བ།*）²²等相关仪轨注疏。而将阿閼佛与《恶趣清净怛特罗》相勾连的仪轨尝试究竟渊源何处呢？

这或与阿底峡尊者（*Dīpaṃkarasrījñāna*, 982 – 1054 年）的传法活动有着直接关系，阿底峡亲作有四篇以清净恶趣、净除业障为目的的阿閼佛仪轨口诀：《净除诸业障成就法》（*ལས་སྦྱིབ་ནམ་སྦྱང་གི་སྦྱབ་ཐབས།*）²³、《恶趣清净续坛城仪轨》（*དཀ་སྐྱོད་སྦྱང་རྒྱུད་གྱི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཚུགས་ཀྱི།*）²⁴、《世尊不动如来成就法》（*བཙུན་ལྷན་འདས་མི་འཁྲུགས་པའི་སྦྱབ་ཐབས།*）²⁵及《护摩仪轨》（*སྦྱིན་སྲེག་གི་ཚུགས་ཀྱི།*）²⁶。其中此篇《恶趣清净续坛城仪轨》中所讲说的便是阿閼佛坛城仪轨，可见阿閼佛与该续间的密切关联，该坛城之配置为主尊阿閼由八吉祥环绕，具体描述如²⁷：

八叶莲瓣之中央，金刚大杵以绘制，八莲瓣上见八物，吉祥结与圣法轮，
莲花以及圣宝幢，伞瓶海螺与金鱼，依如次第作绘制。

仁钦桑布也译有此阿底峡传“恶趣清净续坛城”的仪轨文本，《佛说破除一切业障坛城仪轨》（*ལས་གྱི་སྦྱིབ་པ་ཐམས་ཅད་ནམ་པར་འཛོམས་པ་ཞེས་བྲུ་བའི་དགྲིལ་འཁོར་གྱི་ཚུགས་ཀྱི།*）²⁸，此仪轨亦由阿底峡所作，其中所说的“不动如来恶趣清净续坛城”因其清净恶趣之义理功能而

19 相关研究见张长虹：《西藏阿里帕尔嘎尔布石窟的两幅曼荼罗图像及相关问题研究》，《西藏大学学报（社会科学版）》，2013（4）：95 – 106；《西藏西部仁钦桑布时期佛教遗迹考察》，《西藏研究》，2008（1）：54 – 59。

20 北京版未见，德格版 No. 2633。

21 北京版 No. 3459，德格版 No. 2632。

22 北京版 No. 3460，德格版 No. 2635。

23 ཇོ་བོ་ཇེ་དཔལ་ལྷན་ལ་རྟི་ཤའི་གསུང་འབུམ། བེ་ཅིན། གྲུང་གོའི་བོད་རིག་པ་དཔེ་སྟུན་ཁང་། 2006: 963-964.

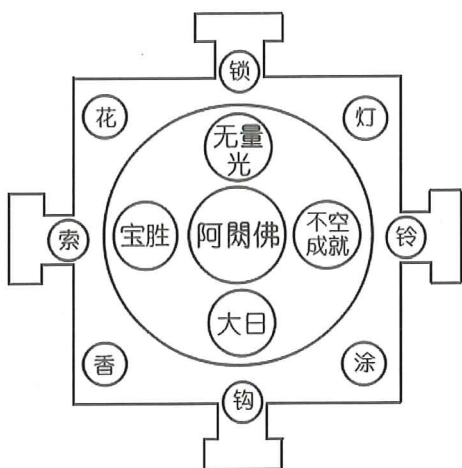
24 ཇོ་བོ་ཇེ་དཔལ་ལྷན་ལ་རྟི་ཤའི་གསུང་འབུམ། 2006: 964-966.

25 ཇོ་བོ་ཇེ་དཔལ་ལྷན་ལ་རྟི་ཤའི་གསུང་འབུམ། 2006: 966.

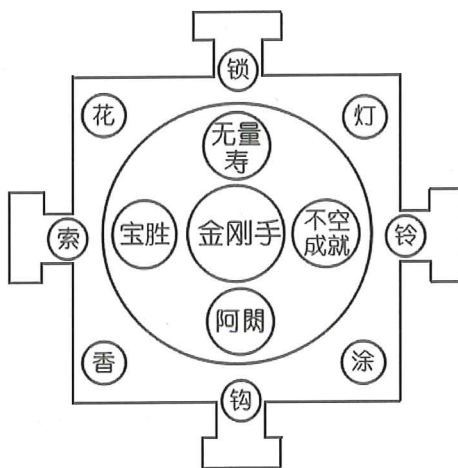
26 ཇོ་བོ་ཇེ་དཔལ་ལྷན་ལ་རྟི་ཤའི་གསུང་འབུམ། 2006: 967.

27 “འདབ་མ་བརྒྱུད་པའི་དབུས་སུ་ནི། ཇོ་ཇེ་ཆེན་པོ་བྱི་བར་བྱ། འདབ་མ་བརྒྱུད་ལ་ཇས་བརྒྱུད་དགོད། དཔལ་ལེན་དང་འཁོར་ལོ་དང་། བཟུང་དེ་རྒྱལ་མཚན་དང་། གཏུགས་དང་བུམ་པ་དུང་དང་ཉ། རིམ་པ་བཞིན་དུ་བྱི་བར་བྱ།” ཇོ་བོ་ཇེ་དཔལ་ལྷན་ལ་རྟི་ཤའི་གསུང་འབུམ། 2006: 965.

28 德格版 No.2655，北京版 No.3479。

图四 净除诸业障之世尊阿閼佛曼荼罗
(作者绘制)

图五 恶趣清净怛特罗金刚手十三尊曼荼罗
(作者绘制)

在后世传播得极为广泛²⁹。

可见，后弘初期阿底峡所传的阿閼佛曼荼罗仪轨已明确指向了清净业障、度亡荐生的功德方向，这与《恶趣清净怛特罗》所宣扬的基本义理取向极为吻合，故有意将二者加以融合，显现阿閼佛之净除恶业孽障、往生清净的殊胜伟力，并借此现世功德逐步于信众间树立阿閼佛礼拜之风，并由此逐步导向纯粹的瑜伽修习的过程中来，置换出阿閼佛的尊崇宗教义理地位。这应当与《秘密集会怛特罗》等无上瑜伽经典的传译、金刚乘信仰于后藏地区的勃兴有着极为密切的关系。

四、西藏西部过街塔阿閼佛图像

置阿閼佛为金刚界五佛之中尊的仪轨尝试并非仅见于此，在西藏西部的过街塔中，这种情况尤为普遍。据笔者目力，此类过街塔最早约于12世纪末至13世纪初出现在拉

²⁹ 后世所传多冠以阿底峡传“世尊金刚不动如来九尊坛城”之类名号。如 འཇམ་དབང་མ་གློག་ཉེར་དབང་པོ། རྒྱ་མི་ཁྲགས་པ་སྤུལ་སྤྱོད་དབྱ་ངོ་བོ་ལྷགས་ཀྱི་དབྱིལ་ལོ་མོ། (15) ལྷན་ཤེ་ཀུན་འཁུལ། གློག་ཁྲད་པར་ལ། volume 2, Kathmandu: Sachen international, guru lama, 2004: 503-528.

达克 (Ladakh) 和桑噶尔 (Zangskar) 地区³⁰, 并一直流传至今。当地僧众将其称作 “Kakani chorten”; 而 “Kakani” 一词正源自上文述及的阿闍佛曼荼罗主尊阿闍佛之真言 “ཨྐྱུ་ཀྱུ་ཨྐྱུ་ཀྱུ་ཨྐྱུ་ཀྱུ་”³¹, 僧众对阿闍佛的礼拜观想在后期的仪轨文本中已固定为 “ཀྱུ་ཀྱུ་ཨྐྱུ་” 这一种字符号。

如萨迦派祖师俄钦·贡嘎桑波 (རོང་ཆེན་གྲུན་དགའ་བཟང་པོ། 1382 - 1456 年) 所作的《世尊不动如来门度外境亡者仪轨》³² (བཅོམ་ལྷན་འདས་མི་འཁྲུགས་པའི་སྒོ་ནས་གཤིན་པོ་རྗེས་སུ་གཞུང་བའི་ཆོ་ག་བཞུགས་སོ)，此文本是以阿闍佛坛城为基础展开的度亡仪轨，其中所说的便是上文述及的阿底峡所传的阿闍佛坛城，文中对主尊阿闍佛的描述如下：

于象座中升起空性，各式莲月圆轮之上，观想 ཨོཾ་ཀུཾ་ཁཾ་ 等圣音尊胜显现，月轮之上见陀罗尼的诸多净白字母。从中外摄万丈光芒。顶礼。净除众生之一切恶行与一切业障。吸聚真言字母，自我完全变幻为世尊金刚不动佛，身色如同高妙山之青色，一面二臂，右手触地印，左手禅定印，并执持五股金刚杵，头发结发髻，严饰诸宝，丝绸裙，现三十二相与八十种好，金刚跏趺坐。

可见在后期仪轨中不仅更加强调观修阿閼佛在超度亡魂等现实功能方面的义理作用、推动其在广大信众群体间的流传,而且似乎也通过过街塔这一公共礼拜空间逐步建立起其稳固的群众信仰基础。事实上,借用过街塔这一特殊的仪轨空间而将阿閼佛尊为金刚界五佛主尊的情况在13—15世纪的喜马拉雅西部地区是十分普遍的。这种佛塔样式的出现配合了此期逐步盛行的无上瑜伽思想中对金刚部主尊阿閼佛的推崇。

30 拉达克与桑噶尔地区的过街塔研究见 Kath Howard, "Archaeological Notes on Chorten (mChod-rten) types in Ladakh and Zaskar from the 11th-15th Centuries", *Proceedings of the Fourth and Fifth International Colloquia on Ladakh*. Bristol 1989 & London 1992. London: SOAS Studies; Christian Luczanits, "On an unusual painting style in Ladakh", *The Inner Asian International Style 12th-14th Century: Papers Presented at Panel of the 7th seminar of The International Association for Tibetan Studies*, D.E. Klimburg-Salter & Eva Allinger eds., 1998:151-169; Quentin Devers, Laurianne Bruneau and Martin Vernier, "An Archaeological Account of Ten Ancient Painted Chortens in Ladakh and Zaskar", *Art and Architecture in Ladakh: Cross-Cultural Transmissions in the Himalayas and Karakoram*, Erberto Lo Bue and John Bray eds., Leiden: Brill Academic Publishers, 2014:100-140; Roger Goepper, "The 'Great Stupa' at Alchi", *Artibus Asiae*, Vol.53, No.1/2 (1993): 111-143.

31 美国西北大学林瑞宾 (Rob Linrothe) 教授首先提出了此种佛塔的名号与阿闍佛真言的对应关系。"Two Field notes from Zangskar: A Kashmiri Sculpture in a Personal Shrine and The Etymology of 'Kankani' Chorten", *Meishou wan nian (Long Life without End): Festschrift on the Occasion of Roger Goepfer's 80th Birthday*, Jeong-hee Lee-Kalisch, Antje Papist-Matsuo and Willibald Veit, eds. Frankfurt: Peter Lang Verlag, 2006: 167-179.

32 རྩོམ་ཆེན་གྲན་དགའ་བཟང་པོའི་བཀའ་འབུམ། TBRC W11577, Volume 4: 419-432.

图六（1）纽玛过街塔内部结构

图六（2）阿閼佛曼荼罗

图六（3）无量寿佛

图六（4）宝生佛

（ 采 自 Peter van Ham, *Heavenly Himalayas: The Murals of Mangyu and other Discoveries in Ladakh*. New York: Prestel Publishing, 2007: 27、28、29 ）

图七 大日如来

(采自 Quentin Devers, Laurianne Bruneau and Martin Vernier, "An Archaeological Account of Ten Ancient Painted Chortens in Ladakh and Zaskar", 2014: Fig. 4. 21.)

其中最典型者为芒域 (Mangyu) 地区的纽玛 (Nyoma) 过街塔, 其年代近 14 世纪上半叶与甘珠尔殿相近。纽玛过街塔内顶部亦见与甘珠尔殿内配置完全相同的阿閼佛曼荼罗 (图六 1、2), 此处将此种突出阿閼佛加持思想的金刚界五佛形式表现得更加鲜明³³。纽玛过街塔内四壁绘制大日、宝生、无量寿、不空成就四如来, 诸佛皆由二身菩萨胁侍; 每壁除主尊及胁侍菩萨外还描绘有六尊菩萨、佛传故事、上师传承等题材 (图六 3、4, 图七)。

纽玛过街塔内顶所安置的阿閼佛曼荼罗中共安请九身尊像, 并以浮雕手法呈现, 外凸于墙面, 皆满涂金黄色。中央阿閼佛一面二臂左手禅定印, 右手触地印; 环绕阿閼佛

33 纽玛过街塔壁画的相关介绍见 Quentin Devers, Laurianne Bruneau and Martin Vernier, "An Archaeological Account of Ten Ancient Painted Chortens in Ladakh and Zaskar", 2014: 100-140.

通过纽玛过街塔的壁画我们可以更加直观地感受到，此类阿閼佛曼荼罗在金刚界五方佛系统中对修习者加持灌顶的义理设计。修习者通过头顶的阿閼佛曼荼罗及与之相关的观想真言而获取和合智慧与方便的殊胜法门，由此升入清净彼岸世界。这是西藏西部以过街塔空间显现清净业障之阿閼信仰的典型例证。这种置阿閼佛曼荼罗于过街塔内顶部的设计，与甘珠尔殿安置阿閼佛曼荼罗于门楣上方的目的是极为相近的，皆将观修阿閼佛曼荼罗视为进入五佛清净世界的根本路径。

34 杨清凡：《藏传佛教阿閼佛图像及相关问题研究》（四川大学博士学位论文，2007年）对此作了较为集中的梳理，限于篇幅不一一述之。

68

图八（1）嘎夏过门塔藻井所见阿閼佛

图八（2）嘎夏过门塔南披宝生佛

图八（3）嘎夏过门塔南披宝生佛

图八（4）嘎夏过门塔南披宝生佛

（ 采 自 Rob Linroth, "Deconsecration and Discovery: the Art of Karsha Skadampa chorten Revealed", *Oriental Art*, 2001(12): Fig.9, 11(b), 11(c), 11(d) ）

图九（1）隆本过街塔大日如来与阿閼千佛

图九（2）隆本过街塔阿弥陀佛与阿閼千佛

（采自：<http://www.luczanits.net/gallery3/index.php/docu/Alchi/Lonpo-Chorten>）

阿齐寺（Alchi）杜康殿以及寺院内的两座过街塔内也都表现有鲜明的阿閼佛信仰。如年代约于 12 世纪初期的阿齐寺杜康殿（Dukhang）中便有表现阿閼佛东方净土与阿閼千佛的壁画³⁶，这种突出的阿閼佛崇拜在同期的其他地区是极为罕见的，13 世纪上半叶的阿齐寺的大过街塔内亦绘有阿閼千佛的形象，而且小过街塔之内塔顶部则绘有佛装阿閼佛。在年代约为 13 世纪中后叶的阿齐隆本（Lonbon）过街塔内不仅表现了阿閼佛的千佛形象，更加入了以阿閼佛为主尊的菩萨装金刚界五方佛（图九 1、2）³⁷。综合来看，阿齐寺的诸座过街塔内所表现的阿閼佛图像流变鲜明地呈现了后弘初期至 14 世纪该尊之礼拜思想上的完整演变脉络。

随阿底峡及仁钦桑布等人所作的相关仪轨的流传，阿閼佛信仰于后弘初期的传播最初应是借助其作为净除业障、清净度亡的观想本尊而在民间广泛地流传开来。此时西藏西部地区已经展现了高涨的阿閼佛崇拜，并多现以大乘佛教题材。而随无上瑜伽部经典的广泛传播，尤其是仁钦桑布对《秘密集会怛特罗》（གཤམ་འདུས་ཙ་ཐུང་། Guhyasamāja Tantra）的翻译，金刚乘无上密法思想逐步弥漫于后弘期的观修仪轨之中，而过街塔这一特殊的塔庙空间应是对此时逐步兴起的金刚乘化的阿閼佛信仰的鲜明体现，将原先世俗性的阿閼佛礼拜活动逐步纳入到瑜伽观修的密教仪轨中来。

36 Roger Goepper, "Aksobhya and His Paradise: Murals in the Dukhang of Alchi", *Orientalism*, 1999 (1): 16-21.

37 Roger Goepper, "The 'Great Stupa' at Alchi", *Artibus Asiae*, Vol.53, No.1/2, 1993: 111-143.

五、结语

通过上文分析，我们看到夏鲁寺甘珠尔殿阿閼佛曼荼罗的图像配置与真言题记皆表现出了与布顿·仁钦珠的《净除诸业障之世尊不动佛曼荼罗仪轨》的深刻对应关系，而此类尊阿閼佛为金刚界五方佛主尊的坛城仪轨应与《恶趣清净怛特罗》有着密切关联。绘制此种阿閼佛坛城于甘珠尔殿内不仅表现了其中清净恶趣的现实礼拜因素，而且更多地配合了殿内的瑜伽修行仪轨，对入殿礼拜者施以加持，以授其清净法门，由此凸显阿閼佛在后期金刚界曼荼罗仪轨中的尊崇地位。

此类阿閼佛礼拜模式在西藏西部地区的过街塔中广泛出现亦是极具深意的。首先透过“Kankani chorten”这一至今流传的特殊塔名，我们便可以看出过街塔这种建筑类型与阿閼佛信仰之间的对应关系；其次目前所见到的13世纪之后的西藏西部过街塔基本都具备了在瑜伽观修中加持阿閼佛仪轨灌顶的义理特征，联系到拉达克地区在后弘初期所显现的浓厚的阿閼佛东方净土信仰，我们似乎能够以此梳理出金刚乘佛教在后藏地区的初传、发展、演变的具体形态。总之，这种阿閼佛曼荼罗仪轨于14世纪在后藏地区的出现，应着重考虑两方面因素，首先，后弘初期阿底峡、仁钦桑布等译师所传译的众多旨在净除恶业的阿閼佛仪轨，由此形成了广泛的阿閼佛民间信仰基础；其次，与《秘密集会怛特罗》等无上瑜伽教法的广泛传播而逐步兴起的金刚乘信仰亦有着直接关系。

◆ 王传播 浙江大学汉藏佛教艺术研究中心博士研究生